

Bruxelles, 22.11.2017
COM(2017) 677 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind orientări pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre

ANEXĂ

Orientarea 5: Stimularea cererii de forță de muncă

Statele membre ar trebui să faciliteze crearea de locuri de muncă de calitate, inclusiv prin reducerea barierelor cu care se confruntă întreprinderile în ceea ce privește angajarea de personal, prin promovarea spiritului antreprenorial și a activităților independente și, în special, prin sprijinirea creării și dezvoltării de microîntreprinderi și de întreprinderi mici. Statele membre ar trebui să promoveze economia socială și să încurajeze inovarea socială în mod activ.

Statele membre ar trebui să încurajeze formele inovatoare de organizare a muncii, care creează locuri de muncă pentru toți în mod responsabil.

Sarcina fiscală ar trebui să fie transferată de la impozitarea muncii către alte surse de impozitare mai puțin dăunătoare pentru ocuparea forței de muncă și pentru creșterea economică, luând în considerare efectul de redistribuire al sistemului fiscal și protejând totodată veniturile destinate unei protecții sociale adecvate și cheltuielilor de stimulare a creșterii economice.

În conformitate cu practicile naționale și cu respectarea autonomiei partenerilor sociali, statele membre ar trebui să încurajeze instituirea unor mecanisme transparente și previzibile de stabilire a salariilor, care să permită o adaptare a salariilor la evoluția productivității, asigurând în același timp salarii echitabile care să permită un nivel de trai decent. Aceste mecanisme ar trebui să ia în considerare diferențele în ceea ce privește nivelurile de competențe și diferențele legate de performanța economică între diversele regiuni, sectoare și întreprinderi. Respectând practicile naționale, statele membre și partenerii sociali ar trebui să asigure niveluri salariale minime adecvate, luând în considerare impactul acestora asupra competitivității, a creării de locuri de muncă și a nivelului de sărăcie al persoanelor încadrate în muncă.

Orientarea 6: Consolidarea ofertei de forță de muncă: accesul la locuri de muncă, aptitudini și competențe

În contextul schimbărilor tehnologice, de mediu și demografice, statele membre, în cooperare cu partenerii sociali, ar trebui să promoveze productivitatea și capacitatea de inserție profesională printr-o ofertă adecvată de cunoștințe, de aptitudini și de competențe relevante pe tot parcursul vieții active a oamenilor, ca răspuns la nevoile actuale și viitoare ale pieței muncii. Statele membre ar trebui să realizeze investițiile necesare în educația și formarea atât inițială, cât și continuă. Ele ar trebui să colaboreze cu partenerii sociali, cu furnizorii de educație și de formare și cu alte părți interesate, pentru a aborda deficiențele structurale ale sistemelor de educație și de formare, pentru a oferi educație de calitate și favorabilă incluziunii, precum și formare și învățare pe tot parcursul vieții. Statele membre ar trebui să asigure transferul drepturilor de formare în timpul tranzițiilor profesionale. Aceasta ar trebui să permită tuturor să anticipeze și să se adapteze mai bine la nevoile pieței forței de muncă și să gestioneze perioadele de tranziție cu succes, consolidând astfel reziliența generală a economiei la șocuri.

Statele membre ar trebui să promoveze egalitatea de șanse în educație și să sporească nivelurile generale de educație, în special pentru cei mai puțin calificați. Ele ar trebui să asigure rezultate de calitate ale procesului de învățământ, să consolideze aptitudinile de bază, să reducă numărul de tineri care părăsesc de timpuriu școala, să îmbunătățească relevanța pe piața muncii a învățământului terțiar, să îmbunătățească monitorizarea și previzionarea, precum și să intensifice participarea adulților la educația și formarea continuă. Statele membre ar trebui să consolideze învățarea la locul de muncă în sistemele lor de educație și de formare profesională, inclusiv prin programe de ucenicie de calitate și eficiente, să confere mai multă vizibilitate și comparabilitate aptitudinilor și să înmulțească oportunitățile de recunoaștere și de validare a aptitudinilor și competențelor obținute în afara educației și formării profesionale formale. Ele ar trebui să intensifice și să sporească flexibilitatea ofertei și a nivelului de participare la cursuri de formare profesională continuă. Statele membre ar trebui, de asemenea, să ofere sprijin adulților cu un nivel scăzut de calificare pentru ca aceștia să își mențină sau să își dezvolte capacitatea de inserție profesională pe termen lung, prin stimularea accesului la oportunitățile de învățare de calitate și a utilizării acestora, prin stabilirea unor parcursuri de actualizare a competențelor, inclusiv o evaluare a competențelor, o ofertă de educație și de formare corespunzătoare rezultatelor acestora, precum și validarea și recunoașterea competențelor dobândite.

Rata ridicată a șomajului și inactivitatea ar trebui să fie abordate, inclusiv prin intermediul unei asistențe personalizate în timp util, bazată pe acordarea de sprijin pentru căutarea unui loc de muncă, pentru formare și pentru recalificare. Ar trebui să se elaboreze strategii cuprinzătoare care să implice evaluări individuale aprofundate cel târziu după 18 luni de șomaj, în vederea reducerii și prevenirii semnificative a șomajului structural. Problema șomajului în rândul tinerilor și numărul ridicat de tineri care nu sunt încadrați profesional și nu urmează niciun program educațional sau de formare (NEET) ar trebui să fie abordată în continuare printr-o îmbunătățire structurală a tranziției de la școală la muncă, inclusiv prin deplina punere în aplicare a Garanției pentru tineret¹.

Reformele fiscale menite să reducă impozitarea muncii ar trebui să vizeze eliminarea barierelor și a factorilor de descurajare a participării pe piața muncii, în special pentru persoanele cele mai îndepărtate de piața muncii. Statele membre ar trebui să sprijine realizarea unui mediu de lucru adaptat pentru persoanele cu handicap, inclusiv prin intermediul unor măsuri și servicii de sprijin financiar care le vor permite să participe pe piața muncii și în societate.

Ar trebui să se elimine barierele din calea participării și a evoluției carierei, pentru a asigura egalitatea de gen și sporirea participării femeilor pe piața forței de muncă, inclusiv prin salarii egale pentru muncă egală. Reconcilierea vieții de familie cu cea profesională ar trebui promovată, în special prin accesul la servicii de îngrijire pe termen lung și la servicii de educație și de îngrijire de calitate și la prețuri abordabile a copiilor preșcolari. Statele membre ar trebui să se asigure că părinții și persoanele cu responsabilități de îngrijire au acces la concedii familiale adecvate și la formule flexibile de lucru pentru a găsi un echilibru între viața profesională și cea privată, precum și să promoveze o utilizare echilibrată a acestor drepturi între femei și bărbați.

¹ *JO C 120, 26.4.2013, p. 1-6.*

Orientarea 7: Consolidarea funcționării piețelor forței de muncă și eficacitatea dialogului social

Pentru a beneficia în mod optim de o forță de muncă dinamică și productivă și de noi modele de muncă și de afaceri, statele membre ar trebui să colaboreze cu partenerii sociali pentru a pune în aplicare principiile flexibilității și securității. Ele ar trebui să reducă și să prevină segmentarea în cadrul piețelor muncii, să combată munca nedeclarată și să încurajeze tranziția către forme de angajare pe durată nedeterminată. Normele de protecție a ocupării forței de muncă, legislația și instituțiile din domeniul muncii ar trebui să asigure împreună un mediu adecvat pentru recrutare. Ar trebui să se asigure flexibilitatea necesară pentru ca angajatorii să se adapteze rapid la schimbările de ordin economic, asigurând în același timp medii de lucru sigure, sănătoase și bine adaptate pentru lucrători. Relațiile de muncă care au ca rezultat condiții de muncă precare ar trebui prevenite, inclusiv prin interzicerea utilizării abuzive a contractelor atipice. În caz de concediere abuzivă, ar trebui să se asigure accesul la soluționarea eficace și imparțială a disputelor și dreptul la despăgubiri, precum și o compensare adecvată.

Politicile ar trebui să urmărească îmbunătățirea și sprijinirea corelării dintre cerere și ofertă și tranziții. Statele membre ar trebui să îi activeze și să îi abiliteze efectiv pe cei care pot participa la piața muncii. Statele membre ar trebui să consolideze eficacitatea politicilor active în domeniul pieței forței de muncă, prin ameliorarea direcționării, a impactului și a acoperirii acestora și printr-o mai bună corelare a lor cu ajutorul pentru venit, pe baza drepturilor și a responsabilităților șomerilor care își caută în mod activ un loc de muncă. Statele membre ar trebui să tindă spre servicii publice de ocupare a forței de muncă mai eficace, asigurând o asistență personalizată în timp util pentru cei aflați în căutarea unui loc de muncă, sprijinind cererea de pe piața muncii și punând în aplicare o gestionare bazată pe performanță.

Statele membre ar trebui să ofere șomerilor indemnizații de șomaj adecvate cu o durată rezonabilă, în conformitate cu contribuțiile lor și cu normele naționale în materie de eligibilitate. Aceste indemnizații nu ar trebui să constituie un factor de descurajare a reîncadrării rapide în muncă.

Mobilitatea cursanților și a lucrătorilor ar trebui promovată în vederea îmbunătățirii capacităților de inserție profesională și a exploatarei întregului potențial al pieței europene a muncii. Barierele din calea mobilității în domeniul educației și formării, al pensiilor ocupaționale și personale și al recunoașterii calificărilor ar trebui eliminate. Statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a garanta că procedurile administrative nu sunt un factor de blocaje sau de complicații pentru lucrătorii din celelalte state membre atunci când acceptă un loc de muncă. Statele membre ar trebui, de asemenea, să prevină încălcările normelor existente, precum și să abordeze potențialul „exod al creierelor” din anumite regiuni.

În conformitate cu practicile naționale și pentru a avea parte de un dialog social mai eficace și de rezultate socioeconomice mai bune, statele membre ar trebui să asigure implicarea deplină și la timp a partenerilor sociali în conceperea și punerea în aplicare a reformelor și politicilor economice, de ocupare a forței de muncă și sociale, inclusiv prin furnizarea de sprijin pentru creșterea capacității partenerilor sociali. Partenerii sociali ar trebui încurajați să negocieze și să încheie acorduri colective referitoare la chestiuni relevante pentru ei, cu respectarea deplină a autonomiei lor și a dreptului la acțiuni colective.

Orientarea 8: Promovarea egalității de șanse pentru toți, promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

Statele membre ar trebui să promoveze piețe ale muncii favorabile incluziunii, deschise tuturor, prin punerea în aplicare a unor măsuri eficiente de promovare a egalității de șanse pentru grupurile subreprezentate de pe piața forței de muncă. Ele ar trebui să asigure egalitatea de tratament în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, protecția socială, educația și accesul la bunuri și servicii, indiferent de sex, de rasă sau de originea etnică, de religie sau de convingeri, de handicap, de vârstă sau de orientarea sexuală.

Statele membre ar trebui să modernizeze sistemele de protecție socială pentru a oferi o protecție eficientă, eficientă și adecvată pe parcursul tuturor etapelor din viața unei persoane, promovând incluziunea socială și mobilitatea socială în sens ascendent, stimulând participarea pe piața forței de muncă și abordând inegalitățile, inclusiv prin felul în care își organizează sistemele fiscale și de prestații sociale. Modernizarea sistemelor de protecție socială ar trebui să ducă la o mai bună accesibilitate, sustenabilitate și calitate, precum și la un caracter mai adecvat.

Statele membre ar trebui să elaboreze și să pună în aplicare strategii preventive și integrate, prin combinarea celor trei componente ale incluziunii active: sprijin adecvat privind venitul, piețe ale muncii incluzive și acces la servicii de calitate. Sistemele de protecție socială ar trebui să asigure dreptul la prestații de venit minim adecvate pentru toți cei care nu dispun de resurse suficiente și să promoveze incluziunea socială prin încurajarea participării active a persoanelor pe piața muncii și în societate.

Serviciile abordabile, accesibile și de calitate precum îngrijirea copiilor, îngrijirea extrașcolară, educația, formarea profesională, asigurarea unei locuințe, serviciile medicale și îngrijirea pe termen lung sunt esențiale pentru asigurarea unor șanse egale, inclusiv pentru copii și tineri. O atenție deosebită ar trebui acordată combaterii sărăciei, excluziunii sociale, inclusiv reducerii sărăciei persoanelor încadrate în muncă. Statele membre ar trebui să garanteze că fiecare persoană are acces la servicii esențiale, inclusiv la apă, salubritate, energie, transporturi, servicii financiare și comunicații digitale. Pentru persoanele aflate în dificultate și persoanele vulnerabile, statele membre ar trebui să asigure accesul la o asistență socială adecvată în materie de locuințe, precum și dreptul la asistență și protecție adecvată împotriva evacuării forțate. Lipsa de adăpost ar trebui să fie abordată în mod specific. Nevoile specifice ale persoanelor cu handicap ar trebui să fie luate în considerare.

Statele membre ar trebui să asigure dreptul la acces în timp util la îngrijiri medicale și de bună calitate pe termen lung și la prețuri abordabile, menținându-le totodată sustenabilitatea pe termen lung.

În contextul creșterii longevității și al evoluțiilor demografice, statele membre ar trebui să asigure sustenabilitatea și caracterul adecvat al sistemelor de pensii pentru femei și bărbați, oferind oportunități egale pentru lucrători și pentru persoanele care desfășoară activități independente, de ambele sexe, de a obține drepturi de pensie, inclusiv prin mecanisme suplimentare de asigurare a unui trai decent. Reformele sistemelor de pensii ar trebui să fie sprijinite prin măsuri care prelungesc viața activă și care sporesc vârsta efectivă de pensionare, cum ar fi limitarea ieșirii timpurii de pe piața muncii și creșterea vârstei legale de pensionare pentru a ține seama de creșterea speranței de viață. Statele membre ar trebui să

stabilească un dialog constructiv cu părțile interesate relevante și ar trebui să permită o introducere treptată corespunzătoare a reformelor.